

άνιδεος ἐπίθ. σύνηθ. *άνιδεος* Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ.
'Εκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ οὐσ. *ἰδέα*.

1) 'Ο μὴ ἔχων ιδέαν, γνῶσιν περὶ τινος, ὁ μὴ γνω-
ρίζων τι σύνηθ. : *Αὐτὸς εἶναι ὅλως διόλου άνίδεος σύνηθ.*
'*Ηταν άνίδεος τῆς κλεψιάς ποῦ τοῦ γινόταν Λεξ. Δημητρ.*
|| Παροιμ. 'Ο στραβὸς κι ὁ άνίδεος εἶν' ἓνα πράμα Πελοπν.
(Πάτρ.) Συνών. *ἀνήξερος* 1. 2) 'Ο ἄπειρος τοῦ κόσμου,
ἀνύποπτος Χίος κ. ἀ. — *ΑΔρίβας ἐν 'Ανθολ. Η' Αποστολίδ.*
81 : 'Η καρούλλα άνίδεη ἔκατσεν κοντά της Χίος || Ποίημ.

*Νά 'μαι σὰν ἡχος πλάι σου, σὰ φῶς μέσ' 'ς τὴν ἐσπέρα,
ἓνα παιδί άνίδεο ποῦ παίζει μὲ τὸ χῶμα*
ΑΔρίβας ἐνθ' άν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνήξερος 1 β.

***άνιδρα** ἐπίρρ. *άνιδρα* Νάξ. ('Απύρανθ.)
'Εκ τοῦ ἐπιθ. **άνιδρος* < ἀρχ. *άνίδρος*.
Χωρὶς νὰ ἰδρώσῃ τις, ἀκόπως : **Ακοπα κι άνιδρα παίρ-
νεις σὺν διακόσιες δραχμὲς καὶ κακοφάνηκέ σου κιόλας :*

άνιδρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) — ΜΜαλακάς. ἐν
'Ανθολογ. Η' Αποστολίδ. 215 *άνεδρουντε* Τσακων.
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιδρωτος*.

1) 'Ο μὴ ἰδρώσας ἢ ὁ μὴ ἰδρώνων ἐνθ' άν. : *Άνιδρω-
τοι 'λοτόμοι ΜΜαλακάς. ἐνθ' άν.* 2) 'Ο μὴ ὑποστὰς
κόπους ἐν τῷ βίῳ του Τσακων. 3) Νωθρός, ὀκνηρός
Τσακων. Συνών. *τεμπέλης*.

άνιδωτος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 66
'Εκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ιδωτός* < *εἶδα*.
'Ο μὴ βλεπόμενος : **Ηρθε ἡ ἀνεμοσσημὴ μὲ τοῦμπανα
καὶ γκαίδες κ' ἔστησε χορὸ μ' άνιδωτες νεράιδες.*

άνιερος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.) κ. ἀ.
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιερος*.
'Ο μὴ ἔχων ἱερὸν οὐδὲ ὄσιον, βέβηλος ἐνθ' άν. :
Παππᾶς άνιερος Μάν.

άνικανος ἐπίθ. λόγ. κοιν. *άνικανους* βόρ. ἰδιώμ.
Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνικανος*.

1) 'Ο μὴ ἔχων τὴν ἱκανότητα, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ
κάμῃ τι, ἀνεπιτήδειος πρὸς ἐργασίαν : *Άνικανος ἄνθρωπος.*
'*Η δεῖνα εἶναι άνικανη γυναικα καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ζήσει. Κορίτσι
- παιδί άνικανο.* 2) 'Ο πάσχων ἀπὸ φυσικὴν ἀνικανότητα
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν συζυγικῶν καθηκόντων.

άνίκητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. *άνικετος* Πόντ. (Τραπ.)
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνίκητος*.
'Ο μὴ δυνάμενος νὰ νικηθῇ, ἀήττητος : Ποίημ.
'*Εσὺ 'σαι ἀλάθευτη θεὰ κι άνίκητη παρθένα,
ἐσὺ καὶ δὲ γεννήθηκες ἀπὸ κοιλὰ μητέρας*
ΚΠαλαμ. "Υμν. 'Αθην. 41.

άνισα ἐπίρρ. Πόντ. (Χαλδ.) — *Λεξ. Δεξ.* 'Ελευθερουδ.
Δημητρ.
'Εκ τοῦ ἐπιθ. *άνισος*. 'Η λ. καὶ παρὰ Σομ.
Κατὰ τρόπον ἄνισον, ἀνίσως ἐνθ' άν. : **Εμοίρᾶσεν τὸ
φρεῖν άνισα Χαλδ.*

άνισαχτος ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) *άνισαχος* Πόντ. (Κε-
ρασ. "Οφ. Τραπ.) *άνισαος* Πόντ. (Σάντ.)
'Εκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισαχτός* < *ισάζω*,
δι' ὃ ἰδ. *σιάζω*.

1) 'Ο μὴ εὐθύς ἢ ὀμαλός, ἀνώμαλος, ἐπὶ πραγμάτων
ἐνθ' άν. : *Άνισαχος δρόμος. Άνισαχον ῥάμμα (νῆμα) Κερασ.*
*Χαοῦ τὸ ξύλο άνισαχο ἐν' (χαοῦ = τοῦτο) "Οφ. Τὸ στρώμα
άνισαχον ἐν' Τραπ. Συνών. άνίσωτος.* 2) 'Ο μὴ διευ-
θετῶν τὴν ἐνδυμασίαν αὐτοῦ, ἀτημέλητος ἐνθ' άν. : **Άνί-
σαχος ἄνθρωπος εἶσαι Τραπ. Συνών. ἀσυνόρθωτος.*

άνισόρροπος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνισσόρροπος*.

'Ο παρουσιάζων ἐλαττωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχι-
κῶν δυνάμεων, ὁ μὴ ἔχων λογικὸν εἰρμόν τῶν σκέψεων :
'*Ανισόρροπος ἄνθρωπος. Άνισόρροπη γυναῖκα.*

άνισος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ. ἀ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνισος*.

1) 'Ο μὴ ἴσος πρὸς ἄλλον, διάφορος Πόντ. (Χαλδ.) :
Δύο κομμάτια παντί' άνισα. 2) 'Ο ἔχων ἀνώμαλον τὴν
ἐπιφάνειαν λόγ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) :
'*Ανισος δρόμος πολλαχ. Τὸ χῶμαν άνισον ἐν' Τραπ.*

***άνισσάριστος** ἐπίθ. *αισσάριστος* Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισσαριστός*
< *ισσάρω* < Ἰταλ. *issare*.

'Ο μήπω ἀναρτηθεὶς, ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων :
'*Αισσάριστος εἶν' ἀκόμα ὁ χοῖρος μας.*

άνιστόρημα τό, ἀμάρτ. *ἀναστόρεμα* Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ.)

'Εκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ*, παρ' ὁ καὶ *ἀναστορῶ*.

'Αναπόλησις γεγονότων τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

άνιστόρητος ἐπίθ. Κάλυμν. — ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 33
— *Λεξ. Δεξ.* 'Ελευθερουδ. Δημητρ. *ἀνεστόρητος* Θήρ.
Κάλυμν. *ἀνεστόρετος* Θήρ. *άνιστόριστος* ΚΠαλαμ. Τρι-
σεύγ. 49 καὶ Πολιτ. μοναξ. 94.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιστόρητος*. 'Ο τύπ. *άνιστόριστος*
ἐκ τοῦ *άνιστορίζω* παρὰ τὸ *άνιστορῶ*.

1) 'Ανεκδιήγητος Θήρ. — ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' άν. ΚΠα-
λαμ. ἐνθ' άν. — *Λεξ. Δεξ.* 'Ελευθερουδ. Δημητρ. : *Άνιστό-
ρητος καημός Λεξ. Δημητρ. Άνιστόρητα παθήματα αὐτόθ.*
Πλούτη άνιστόρητα καὶ ἀφάνταστα ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' άν.
Λαχτάρες άνιστόριστες ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 49 — Ποίημ.

'*Εσὺ μὲ τ' άνιστόριστα τὰ κάλλη*

ποῦ εἶσαι ὅλη προσευχὴ κι ὅλη ἓνας νοῦς

ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 94. II) 'Ο μὴ τυχὼν μερίμνης
Κάλυμν. : *Ηφῆκα don ἀνεστόρητο. Κάουσαν τὰ ζὰ ἀνεστόρητα*
οὐλὴ δὴν ἡμέρα. Συνών. ἀλάτρευτος 1. III) 'Αμόρ-
φωτος, ἀγροῖκος Κάλυμν. β) Βλάξ, μωρὸς Κάλυμν.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀνάποδος* A 5 δ.

***άνιστορίδι** τό, *ἀνεστορίδι* Κρήτ. (Σητ.)

'Εκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ἰδι.

'Ενθύμιον : *Μὰ εἶδ' ἀνεστορίδι 'ναι πάλι τοῦτονά ;*

άνιστορῶ Δαρδαν. Θήρ. 'Ικαρ. Νάξ. Πελοπν. ('Ολυμπ.)
Πόντ. (Κερασ. κ. ἀ.) Χίος (Καρδάμ.) — Γ' Επαχτίτ. ἐν Προπυλ.
1,229 ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 84 ΣΠασαγιάνν. 'Αντίλ. 35
ΜΠαπανικολ. ἐν 'Ανθολ. Η' Αποστολίδ. 380 — *Λεξ. Μπριγκ.*
'Ελευθερουδ. Βλαστ. Δημητρ. *ἀν'στορῶ* Πάρ. (Λεῦκ.)
ἀν'στορῶ Θράκ. (Αἶν.) Λέσβ. *άνιστουράου* 'Ηπ. (Χουλιαρ.)
ἀναστορῶ 'Ηπ. Κάμπ. Δ. Κρήτ. Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) *ἀναστουράου* 'Ηπ.
(Ζαγόρ. Ζίτσ.) *ἀνεστορῶ* 'Αμοργ. 'Αστυπ. Θήρ. Κάλυμν.
Κίμωλ. Α. Κρήτ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. ('Ανω Ποταμ. 'Απύ-
ρανθ. Καλόξ. Φιλότ.) Νίσυρ. Σέριφ. *άνιστορῶ* Λέσβ.
Σάμ. *ἀνεστερῶ* Νίσυρ. *άνιστορίζω* ΣΣκίτη Νύχτ. πρω-
τομαγ. 52 *ἀναστορίζω* Δ. Κρήτ. *ἀνεστορίζω* Κρήτ. (Βιάνν.
κ. ἀ.) *'νιστορῶ* Ρόδ. *'ναστορῶ* Κῶς Ρόδ. Σύμ. *'νεστορῶ*
Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Σάμ. Τῆλ. *'νεστορίζω* Νίσυρ.
Ρόδ. Μέσ. *άνιστοροῦμαι* Κάμπ. Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Χίος
ἀναστοροῦμαι 'Αντικύθ. 'Αστυπ. *ἀναστεροῦμαι* Κρήτ.

